

Sygnatura akt *XII W 44/12*

KS 600 105/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Kuriata-Pruszyńska

Protokolant: Małgorzata Weres

Przy udziale B. P. z (...) Urzędu Skarbowego we W.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2013 r.

sprawy

G. D. B. córki E. i L.

ur. (...),

oskarżonej o to, że:

zajmując się prowadzeniem spraw gospodarczych, a w szczególności finansowych (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., jako prezes zarządu uporczywie nie wpłacała w terminach ustawowych od dnia 25 października 2009 r. do dnia 25 kwietnia 2010 r., na rachunek (...) Urzędu Skarbowego we W. podatku od towarów i usług za m-ce wrzesień 2009 r. - marzec 2010 r. podatnika (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie 5 871,00 zł.

tj. o czyn z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

*****

I. uznaje oskarżoną **G. D. B.** winną popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. popełnienia czynu z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 57 § 1 kks wymierza jej karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) zł;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. K. kwotę 752,76 zł (w tym podatek VAT) tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu;

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza opłatę w kwocie 60 złotych.

Sygn. akt XII W 44/12

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

G. D.B.i J. O. R.są współnikami firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ul. (...). Jednocześnie G. D.B. jest prezesem jednoosobowego zarządu (...) Sp. z o.o.

Przedmiotem działalności spółki jest wynajem obiektu na działalność hotelową. Spółka nie zatrudnia żadnych pracowników. Prezes spółki G. D. B. często i długimi okresami przebywa w Niemczech. W Polsce bywa średnio trzy razy w roku.

Od 2001 r. ze spółką (...) współpracuje J. Z., który wykonuje na jej rzecz usługi księgowe tj. prowadzi księgi rachunkowe firmy oraz ma pełnomocnictwo do składania w imieniu spółki (...) deklaracji podatkowych do urzędu skarbowego. Jest również upoważniony do występowania przed bankiem bez prawa do dysponowania środkami finansowymi spółki.

Za miesiące od września 2009 r. do marca 2010 r. J. Z. wyliczał dla spółki (...) dane do deklaracji podatkowych dla podatku od towarów i usług tj. VAT – 7, wypełniał je, a następnie składał do (...) Urzędu Skarbowego we W.. Informacje o występujących z tego tytułu zobowiązaniach podatkowych J. Z. przekazywał prezes G. D. B. w postaci przekazania jej dokumentów deklaracji podatkowych. Z reguły czynił to z opóźnieniem z uwagi na nieobecność G. D. B. w Polsce.

Dowód:

- zeznania świadka J. Z. k. 19-20, k. 32-33, k. 88
- deklaracje dla podatku od towarów i usług k. 3-12
- lista zaległości k. 2
- wydruk (...) k. 13
- pismo z (...) Sp. z o.o. k. 15
- wzór podpisu k. 21

W okresie od 25 października 2009 r. do 25 kwietnia 2010 r. spółka (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. nie wpłacała w terminach ustawowych na rachunek (...) Urzędu Skarbowego we W. podatku od towarów i usług za miesiące od września 2009 r. do marca 2010 r. podatnika (...) Sp. z o.o. w łącznej kwocie 5 871 zł.

W powyżej wskazanych okresach G. D. B. jako prezes firmy zajmowała się sprawami gospodarczymi płatnika (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, w tym w szczególności finansowymi i to ona była jedyną osobą odpowiedzialną za prawidłowe i terminowe wpłacanie na rachunek (...) Urzędu Skarbowego we W. podatku od towarów i usług.

J. Z., ani żadna inna osoba nie miała wpływu na podejmowanie decyzji finansowych w spółce (...). J. Z. nie mógł sam podjąć decyzji o zapłacie podatków na rzecz (...) Urzędu Skarbowego. Jedynie G. D. B. była uprawniona do dokonywania przelewów w firmie.

Nikt w imieniu spółki (...) nie występował do (...) Urzędu Skarbowego o rozłożenie na raty czy też umorzenie zaległości podatkowych.

Dowód:

- zeznania świadka J. Z. k. 19-20, k. 32-33, k. 88
- deklaracje dla podatku od towarów i usług k. 3-12
- lista zaległości k. 2
- wydruk (...) k. 13

- pismo z (...) Sp. z o.o. k. 15

- wzór podpisu k. 21

Oskarżona G. D. B. jest obywatelką Niemiec, ma 73 lata. G. D. B. stale przebywa za granicą – w Niemczech. Oskarżona nie była dotychczas karana sędownie.

Dowód:

- zeznania świadka J. Z. k. 19-20, k. 32-33, k. 88

- dane z (...) k. 26

- karta karna k. 38

Oskarżona G. D. B. nie była przesłuchiwana w toku postępowania albowiem z uwagi na fakt, iż stale przebywa ona za granicą, na podstawie art. 173 § 1 kks i art. 175 § 1 kks zastosowano wobec niej postępowanie w stosunku do nieobecnej.

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności ujawnionych w toku postępowania dowodowego wina i sprawstwo oskarżonej **G. D. B.** w zakresie zarzucanego jej aktem oskarżenia zarzutu nie budzi wątpliwości Sądu.

Ustalając powyżej przedstawiony stan faktyczny Sąd opierał się w szczególności na zeznaniach świadka J. Z. oraz na szeregu dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż kodeks karny skarbowy wprowadził w art. 9 § 3 swoistą postać sprawstwa, która nie jest znana prawu karnemu powszechnemu. Zgodnie z jego treścią za przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe odpowiada jak sprawca także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają taką zdolność. Zajmowanie się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, wymaga faktycznej samodzielności zachowania się osoby, która takimi sprawami się zajmuje, możliwości podejmowania przez nią decyzji.

Istotne zatem w sprawie było ustalenie kto w spółce (...) zajmował się sprawami gospodarczymi firmy, w szczególności finansowymi, a jeżeli takimi sprawami się zajmował to czy swobodnie mógł swoje obowiązki wykonywać.

W pełni w tym względzie na wiarę Sądu zasługiwały zeznania świadka **J. Z.** są one bowiem logiczne, szczegółowe, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. Z zeznań J. Z. wynika przede wszystkim, że zarząd firmy (...) jest jednoosobowy, a jej prezesem jest oskarżona G. D. B.. Świadek podał dalej, że był upoważniony do składania w imieniu firmy (...) do (...) Urzędu Skarbowego deklaracji VAT – 7, które to deklaracje za miesiące od września 2009 r. do marca 2010 r. wypełnił i do urzędu złożył. J. Z. zeznał dalej, że nie był upoważniony do dokonywania w firmie przelewów, w tym dokonania płatności na rzecz urzędu skarbowego. Podał, że pani prezes G. D. B., była jedyną osobą odpowiedzialną za regulowanie zobowiązań podatkowych, upoważnioną do dokonywania przelewów.

Nie ulega również wątpliwości, bo wskazuje na to w swoich zeznaniach świadek J. Z. ale wynika to w szczególności z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które w pełni zasługują na wiarę sądu, że za miesiące od września 2009 r. do marca 2010 r. spółka (...) nie wpłacała w terminach ustawowych należnego podatku od towarów i usług do (...) Urzędu Skarbowego we W..

W ocenie Sądu Rejonowego oskarżona G. D. B. jako prezes (...) Sp. z o.o. w okresach wskazanych w zarzucie była tą osobą, która zajmowała się sprawami gospodarczymi spółki i była odpowiedzialna za prawidłowe i terminowe

wpłacanie na rachunek (...) Urzędu Skarbowego we W. podatku od towarów i usług. Zarząd był bowiem jednoosobowy, spółka nie zatrudniała żadnych pracowników i nikt inny spoza firmy nie był przez nią do tego wyraźnie zobowiązany i jak wynika z materiału dowodowego sprawy to ona decydowała o płatnościach w spółce.

Zgodnie bowiem z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2002 r. (IV KK 164/02, OSNKW 2002, nr 11-12, poz. 106) „skoro zarząd spółki prowadzi sprawy tej spółki, a pracami zarządu kieruje jego prezes, to jeżeli nie powierzono spraw spółki jako płatnika podatku od wynagrodzeń osób fizycznych innemu członkowi zarządu albo kierownikowi innej komórki organizacyjnej tej firmy, prezes zarządu spółki jest tą osobą, którą zajmuje się jej sprawami gospodarczymi w powyższym zakresie, jeżeli nie dojdzie do wskazania innej jeszcze osoby odpowiedzialnej za czynności spółki jako płatnika podatku”. Powyższe należy odnieść również do obowiązku obliczania i odprowadzania podatku VAT. Obliczanie, pobieranie i odprowadzanie podatku mieści się w zajmowaniu się sprawami gospodarczymi osoby prawnej jako podmiotu gospodarczego.

Istotą wykroczenia z art. 57 § 1 kks jest uporczywość zachowania podatnika, która przejawia się w długotrwałym lub permanentnym uchybieniu terminom do zapłacenia należnego podatku. Zła wola podatnika polega tu między innymi na tym, że podatnik ma środki na podatek ale mimo to uporczywie go nie płaci. Może polegać także na tym, że gromadzi on środki na same czynności podlegające opodatkowaniu, a nie interesuje się potrzebą ich posiadania także na podatek od tych czynności, ani nie podejmuje prób skorzystania z dopuszczalnych ulg np. rozłożenia na raty podatku czy też odroczenia jego płatności. (por. komentarz Dom Wydawniczy ABC 2006, wyd. III, do art. 57 kks [w] T. Grzegorzcyk).

Biorąc pod uwagę okres, w którym oskarżona G. D. B. nie wpłacała na rzecz (...) Urzędu Skarbowego podatku od towarów i usług bez wątpienia stwierdzić należy, iż jej zachowanie cechowała uporczywość. Istniała bowiem przez jakiś okres sytuacja, w której zobowiązana do płacenia podatku nie realizowała swojego zobowiązania w terminie, w którym winna była je wykonać. W tej sytuacji bez znaczenia jest kondycja finansowa firmy, to czy firma posiadała środki finansowe na zapłatę podatków czy też nie i jej powody.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do przekonania, że oskarżona G. D. B. swoim zachowaniem wypełniła znamiona zarzucanego jej wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks.

Przy wymiarze kary oskarżonej jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżona nie była karana sędownie, choć powinno to stanowić normę społeczną. Jako okoliczności obciążające sąd wziął z kolei pod uwagę to, że oskarżona zdając sobie sprawę z obowiązku płacenia podatków nie interesowała się tym, w jakich wysokościach i w jakich terminach winna takie zobowiązania wobec (...)Urzędu Skarbowego uregulować. Skoro zdecydowała się na prowadzenie działalności w Polsce to powinna w sposób rzetelny zajmować się sprawami finansowymi spółki, interesować się firmą i częściej bywać w Polsce lub też wyznaczyć kogoś upoważnionego w jej imieniu do zajmowania się sprawami finansowymi, czego nie uczyniła.

Tym samym kierując się dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k, Sąd wymierzył oskarżonej na podstawie art. 57 § 1 kks karę grzywny w wysokości 600 (sześćset) złotych uznając, iż kara w takiej właśnie wysokości jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu, a jej dolegliwość nie przekracza stopnia winy oskarżonej.

Zastosowanie w kwalifikacji również art. 9 § 3 kks uzasadnione było tym, że jak ustalono oskarżona we wskazanych okresach faktycznie zajmowała się sprawami finansowymi spółki, podejmując w tym zakresie decyzje.

W punkcie II wyroku Sąd na podstawie § 2, § 14 ust. 1 pkt 1 i § 14 ust. 2 pkt 1 oraz § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. K. kwotę 752,76 zł tytułem kosztów obrony udzielonej oskarżonej z urzędu.

Orzeczenie zaś o kosztach w punkcie III wyroku wydano na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kpk oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz. U. Nr 27, poz. 152, z późn. Zm.).